

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoE/50/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512207298
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:2512207298.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v exekučnej veci oprávneného: CASH COLLECTORS SK, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 44 703 015, zastúpeného Advokátskou spoločnosťou Havel, Holásek & Partners, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, proti povinnému: C. T., bytom XXX XX J. X, o vymoženie pohľadávky v sume 2.459,89 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 7Er/1421/2012-30 zo dňa 25.02.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Návrh oprávneného na pripustenie dovolania odvolací súd **z a m i e t a** .

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením, vydaným vyššou súdnou úradníčkou, zamietol žiadosť JUDr. Denisy Uhríkovej, súdnej exekútorke so sídlom Bratislava, Tomášikova 5/A, zo dňa 25.05.2012 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie voči povinnému o vymoženie sumy 2.459,89 eura s príslušenstvom. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil najmä s odkazom na ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 35, § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, § 39, § 52, § 53 ods. 1,2, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. a § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave, Komora pre rozhodovanie sporov z iných obchodnoprávných alebo občianskoprávných vzťahov, zo dňa 28.02.2012 sp. zn. II/2011-6612. Vzhľadom na to, že oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označil ako exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, súd skúmal, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá môže mať formu osobitnej písomnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva, resp. rozhodcovská doložka musí mať písomnú formu inak je neplatná. V tomto smere poukázal na konkrétne rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Za týmto účelom súd preskúmal aj zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 20.12.2006 ako aj na predložené Všeobecné obchodné podmienky (VOP), kde v bode § 18 Rozhodcovská doložka - 18.1 a nasl. je uvedené, že všetky spory, ktoré vznikli alebo vzniknú zo zmlúv upravujúcich bankové produkty alebo v súvislosti s nimi, vrátane sporov o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, bude prejednávať a rozhodovať rozhodcovský súd. Tiež sa dohodli, že sa podriadia rozhodnutiu rozhodcovského súdu, ktoré bude pre obidve zmluvné strany záväzné, pričom rozhodcovská doložka je súčasťou zmluvy uzavretej medzi nimi v súvislosti s príslušným bankovým produktom uvedeným v bode 18.1 a 18.2 tejto rozhodcovskej doložky, bez ohľadu na to, či je tento bankový produkt vo VOP upravený. Súd urobil záver, že formuláciu rozhodcovskej doložky nie je možné považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu alebo platnú rozhodcovskú doložku. Takto formulovaná doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými

podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým úverovým podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Takto formulovaná doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto je občianskeho zákonníka neplatná. Zároveň nešlo o individuálne dojednanie tejto doložky, na ktoré by spotrebiteľ bol zvlášť upozornený, ktoré by bolo s ním zvlášť dojednané, on by bol s týmto ustanovením zmluvy súhlasil a prejavil by svoj súhlas podpisom. Podpis na úverovej zmluve nemožno považovať zároveň aj za prejav súhlasu s rozhodcovskou doložkou, na jej platnosť je nevyhnutné jej individuálne dojednanie a individuálny prejav vôle účastníkov zmluvného vzťahu podpisom, ktorý v tomto prípade nebol dodržaný. Povinný sa tak bez vlastnej vôle a možnosti pričinenia vzdal vopred svojich práv, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Keďže teda nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. Pri preskúvaní toho, či je preložené rozhodnutie vykonateľným exekučným titulom, či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie vykonateľné po formálnej a materiálnej stránke, súd zistil, že exekučný titul nespĺňa náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať. Ak teda neexistuje rozhodcovský rozsudok, ktorý je spôsobilý byť exekučným titulom, exekúcia je neprípustná, a to je dôvod na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a následné zastavenie exekučného konania.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý napadnuté uznesenie žiadal zmeniť a vydať poverenie na vykonanie exekúcie, resp. zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, ako aj z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že rozhodcovský rozsudok je rovnocenný rozsudku všeobecného súdu. Záver súdu o neplatnej rozhodcovskej doložke nepovažuje za správny a v tomto smere poukázal na prílohu Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, bodu 1 písm. q). Klauzula v spotrebiteľskej zmluve nesmie od spotrebiteľa vyžadovať, aby spory riešil výlučne takým druhom arbitráže, na ktorú by sa nevzťahovali ustanovenia právnych predpisov. Ohľadom toho poukázal na niektoré ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní. Podľa neho rozhodcovskú doložku možno v konkrétnom prípade posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku len v zmysle tzv. generálnej klauzuly - § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom v tomto prípade rozhodcovská doložka nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Preto nesúhlasil s názorom Okresného súdu Prievidza (správne Komárno). Ak súd mal v úmysle posúdiť rozhodcovskú doložku za neprijateľnú podmienku, mal hlbšie skúmať a porovnať postavenie spotrebiteľa v rozhodcovskom konaní a v klasickom súdnom konaní; to však v odôvodnení absentuje. Keďže zmluvné strany dojednali, že prípadný spor budú riešiť v rozhodcovskom konaní bez toho, aby vylúčili možnosť súdneho preskúmania rozhodcovského rozsudku zo zákonných dôvodov, nie je možné pochybovať o vykonateľnosti rozhodnutia vydanom v rozhodcovskom konaní. Oponoval nesprávnosťou prekladu uvedenej smernice do slovenského jazyka a nesprávnym výkladom vnútroštátnej právnej úpravy. Poukázal na rôzne rozhodnutia Európskeho súdneho dvora, ktorý zdôraznil potrebu rešpektovania zásady rovnocennosti, ktorej porušenie by znamenalo neprípustný rozdielny procesný postup v prípade, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe rozsudku rozhodcovského súdu. Zákon o rozhodcovskom konaní dáva možnosť preskúmať rozhodcovský rozsudok ukladajúci povinnosť plnenia, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo ktoré odporuje dobrým mravom. Exekučný súd nie je oprávnený posudzovať vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku a ani rozsudku všeobecného súdu. Rozhodcovská doložka nie je v tomto prípade neprijateľná zmluvná podmienka spotrebiteľskej zmluvy a je v súlade s právne záväznými aktmi Európskych spoločenstiev a Európskej únie, s konštantnou judikatúrou ESD, právnym poriadkom Slovenskej republiky aj s dobrými mravmi. Pre prípad potvrdenia napadnutého uznesenia navrhol pripustiť dovolanie, lebo ide o vec zásadného právneho významu, a to s konkrétnymi otázkami v troch bodoch.

Súdca súdu prvého stupňa sa podľa § 374 ods. 4 druhej vety OSP) vyjadril, že nemieni odvolaniu vyhovieť a predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a po prejednaní vecí dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Pritom aplikoval ustanovenie § 219 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na

zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie predmetného uznesenia a na dôvažok uvádza nasledovné:

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Preto odvolací súd skonštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby tieto dôvody vrátane citácie zákonných ustanovení opakoval. Na dôvažok odvolací súd dodáva, že súd prvého stupňa zistil ten skutkový stav, ktorý je opísaný v odôvodnení napadnutého uznesenia. Súčasťou súdneho spisu sú aj listiny svedčiace o obsahu zmluvného vzťahu účastníkov (v spise na č.l. 20-28) tak, ako ho opísal prvostupňový súd. Základom pre posúdenie správnosti postupu rozhodcovského súdu bolo primárne zhodnotenie platnosti tzv. rozhodcovskej doložky, ktorá nebola uzavretá samostatne ako rozhodcovská zmluva, ale bola ako súčasť zmluvy o úvere zakomponovaná v bode 18 Všeobecných obchodných podmienok (VOP). Obsah rozhodcovskej doložky bol uvedený vo VOP s obsahom, aký uviedol súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia. Z neho je zrejmé, že všetky spory, t. j. aj spory z neplnenia dlhu povinným, bude riešiť konkrétny rozhodcovský súd, bez možnosti ktoréhokoľvek účastníka obrátiť sa na všeobecný súd v súlade s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Exekučný poriadok zakotvuje oprávnenie a povinnosť skúmať v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania pre exekučný súd zákonnosť exekučného titulu. Súlad rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu s ustanovením § 45 zákona o rozhodcovskom konaní je hmotnoprávnym predpokladom vykonania exekúcie. Súd prvého stupňa v tomto prípade postupoval správne, keď zisťoval, či sú splnené zákonné podmienky exekúcie z dôvodov uvedených v ustanovení § 45 ods. 1 písm. b), c) ZoRK; takýto postup mu zákon umožňuje aj bez návrhu účastníka konania s prihliadnutím na to, že rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Základom zmluvného vzťahu účastníkov bola zmluva o úvere, a teda nepochybne šlo o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto ju bolo potrebné podrobiť súdnej kontrole a zisťovať, či plnenie uplatnené v tomto konaní sa nevymáha na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky v nej obsiahnutej. V priebehu konania súd ustálil, že rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul bol vydaný rozhodcovským súdom, ktorý na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky - rozhodcovskej doložky - nemal právomoc konať vo veci. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky spočívala v tom, že dojednanie riešenia sporov zo zmluvy o úvere len rozhodcovským súdom nebolo osobitne vyjednané, bolo ponechané výlučne na vôľu dodávateľa, povinný nemal na výber, rozhodcovskú doložku nepodpísal, čo spôsobilo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To malo za následok, že exekučný titul vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky je v podstate nulitným aktom, nespôsobilým byť riadnym exekučným titulom. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa a v tomto smere odkazuje aj na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorého závery sa v otázke skúmania platnosti rozhodcovskej doložky považujú za konštantné. Najvyšší súd SR napríklad v konaní sp. zn. 3Cdo 122/2011 zaujal stanovisko, podľa ktorého ak oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platného dojednania. Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky súdy v exekučnom konaní nepreskúmajú vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale realizujú svoje oprávnenie vyplývajúce z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či označený exekučný titul nie je v rozpore so zákonom a či ho vydal na to kompetentný orgán (obdobne Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 1/2012, 2Cdo 5/2012, Ústavný súd Slovenskej republiky č. I. ÚS 456/2011-19). Takto hodnotiac napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa odvolací súd nemohol uznať argumentáciu oprávneného opísanú v podanom odvolaní za opodstatnenú, a preto toto uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Oprávnený v podanom odvolaní pre prípad potvrdenia napadnutého uznesenia požiadal o pripustenie dovolania, lebo ide o vec zásadného právneho významu, a to na otázky: 1. „Je možné posudzovať rozhodcovské doložky v spotrebiteľských zmluvách uzatvorených do 31.12.2007 na základe ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, keď toto ustanovenie nadobudlo účinnosť dňom 01.01.2008 a v zmysle § 879j Občianskeho zákonníka sa na právne vzťahy, ich vznik a nároky vzťahuje doterajšia právna úprava?“, 2. „Je možné pod ustanovením § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka rozumieť stav, ktorý umožňuje spotrebiteľovi dosiahnuť nápravu prípadného nesprávneho rozhodcovského rozsudku procesnými prostriedkami uvedenými v zákone o rozhodcovskom konaní?“

a 3. „Je dodržaná písomná forma rozhodcovskej doložky, ak bola dojednaná v hlavnej zmluve odkazom na všeobecné obchodné podmienky, ktoré neboli osobitne podpísané?“ Odvolací súd tomuto návrhu nevyhovel, pretože položené otázky nepovažuje za také, ktoré by mohli byť takého zásadného právneho významu, aby ich musel riešiť dovolací súd. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho uznesenia na ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka priamo neodkazoval. Neplatnosť zmluvnej podmienky - rozhodcovskej doložky - oprel o ustanovenie § 39 a aj § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré sa v zásade nemenili (len v § 54 ods. 1 druhej vety pribudol malý dodatok), pričom odvolací súd dodáva, že na preklopenie uvedenej právnej úpravy nesporne slúžilo ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka o dobrých mravoch, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi; pri rozpore právneho úkonu s dobrými mravmi platí následok citovaný súdom prvého stupňa citovanom ustanovení § 39 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie súdu prvého stupňa a aj konštantná judikatúra všeobecných súdov, vrátane dovolacieho súdu, doposiaľ dali dostatočnú odpoveď na otázky, ktoré oprávnený považuje zatiaľ za nezodpovedané otázky zásadného významu.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.